

11.12.2017

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva az Egyesült Királysággal folytatott tárgyalások aktuális állásáról szóló vita nyomán

az eljárási szabályzat 123. cikkének (2) bekezdése alapján

az Egyesült Királysággal folytatott tárgyalások aktuális állásáról (2017/2964(RSP))

Tim Aker
az EFDD képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament állásfoglalása az Egyesült Királysággal folytatott tárgyalások aktuális állásáról (2017/2964(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Királyság miniszterelnöke által az Európai Tanács részére 2017. március 29-én az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 50. cikkének (2) bekezdése alapján eljuttatott értesítésre,
 - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendelet¹ 25. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésnek az Uniót jogi személyiséggel felruházó 47. cikkére,
 - tekintettel a Lordok Háza Európai Unió Bizottságának a brexitről és az uniós költségvetésről szóló, 2017. március 4-én közzétett jelentésére (HL Paper 125),
 - tekintettel az 50. cikkben megfogalmazott azon követelményre, hogy a tárgyalások során az Unióval való jövőbeli kapcsolatokra tekintettel meg kell határozni a kilépés részletes szabályait;
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára és az ENSZ Közgyűlésének „az ENSZ Alapokmányával összhangban az államok közötti baráti kapcsolatok és együttműködés nemzetközi jogi alapelveiről” című 1970. október 24-i, 25/2625. sz. határozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel 2016. június 23-án az egyesült királyságbeli szavazók 51,8%-a (17,4 millió választópolgár) az Európai Unióból való kilépés mellett szavazott;
- B. mivel az Egyesült Királyságnak az Unió felé fennálló esetleges pénzügyi kötelezettségei a nemzetközi jog értelmében eltérő megállapodás hiányában az 50. cikkben meghatározott határidő leteltével megszűnnek;
- C. mivel az Egyesült Királyság az EU második legnagyobb nettó befizetője, és 1975 kivételével tagsága minden évben nettó befizető volt;
- D. mivel az EU egy közös külső vámtarifát alkalmazó vámunió, következésképpen nem szabadkereskedelmi övezet;
- E. mivel az „egységes piac” fogalmának jelentése szerint az EU egy olyan terület, amely mentes a belső határoktól vagy az áruk és a szolgáltatások szabad mozgását korlátozó egyéb szabályozási akadályoktól, azonban ennek megvalósítása még messze nem teljes,

¹ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

különösen a szolgáltatások terén;

1. tudomásul veszi az Európai Unió régóta fennálló elkötelezettségét az „egyre szorosabb unió” és az ehhez szükséges közösségi vívmányok elfogadása iránt;
2. elismeri ezt a célt, azonban elismeri azt is, hogy azok, akik meg kívánják őrizni a nemzeti szuverenitást és a jövőt máshogyan, nemzetállamok szövetségeként képzelik el, esetleg másként döntenek;
3. úgy véli, hogy a szubszidiaritás koncepciója nem volt képes áthidalni a két alternatív jövőkép közötti szakadékot; úgy véli, hogy az Egyesült Királyságban tartott népszavazás eredménye a távozás melletti legitim döntés egy olyan tagállam részéről, amelyben a lakosok többsége nem osztja az „egyre szorosabb unióba” vetett hitet;
4. úgy véli, hogy az Egyesült Királyság kilépése annak révén, hogy távozik több millió olyan ember, aki nem ért egyet az Unió legfontosabb célkitűzésével, mindkét fél előnyére válhat és előnyére is kell válnia;
5. úgy véli, hogy a távozó Egyesült Királyság és az Európai Unió többi része közötti bármely új megállapodásnak a kölcsönösségre kell törekednie, mivel bármi más ellenérzéseket szülne és problémákhoz vezetne a jövőre nézve;
6. pozitív hozzáállásra szólít fel ezért azon hosszú távú céllal kapcsolatban, hogy az új szabályok maximalizálják a demokráciával, a jóléttel és a boldogságra való törekvéssel kapcsolatos kilátásokat mindenhol Európában és lehetőség szerint az egész világon;
7. megjegyzi, hogy az EU „megszorító politikáit” sok éven át alkalmazták anélkül, hogy beváltották volna a hozzájuk fűzött reményeket a gazdasági fellendülés és a jólét visszatérte terén;
8. ezért arra a következtetésre jut, hogy bár az Európai Unió sok alapvető szakpolitikája nem felel meg az uniós polgárok elvárásainak, az Európai Unió nem hajlandó alternatívákat kínálni, hanem ehelyett még több ugyanolyan intézkedést tesz;
9. megjegyzi, hogy a gyakran hangoztatottakkal ellentétben az Egyesült Királyság kormányának álláspontja egy világos és egyértelmű koncepciót követ, nevezetesen az Egyesült Királyság a következőkre törekszik:
 - a tőke, az áruk és a szolgáltatások szabad mozgása (mivel ezt jelenti valójában a „szabad kereskedelem”);
 - ne terjedjen ki rá az Európai Unió Bíróságának joghatósága;
 - harmadik országokkal kereskedelmi megállapodások megkötésének szabadsága;
 - a saját határok ellenőrzésének szabadsága (beleértve a felségvizeket és a kizárólagos gazdasági övezetet);
 - az emberek szabad mozgásának megszüntetése, mivel ez a következőkkel jár: i)

hozzáférés a közszolgáltatásokhoz, a juttatásokhoz és a foglalkoztatással kapcsolatos jogosultságokhoz (mivel súlyos problémák merülnek fel abból, ha ezek a jogok megilletik a rendkívül eltérő életszínvonalú országokból származó emberek millióit); továbbá ii) menekültek és a menedékkérők rákényszerítése olyan tagállamokra, amelyek lakossága ezt nem kívánja;

10. tudomásul veszi és támogatja az ENSZ Közgyűlésének 1970. október 24-i, 25/2625. sz. határozatát, és az abban foglaltakból is különösen a következőket: a) a valamely állam belső joghatóságának körébe tartozó ügyekbe való be nem avatkozás kötelezettségének elve, összhangban az Egyesült Nemzetek Alapokmányával; b) a népeket megillető egyenjogúság és önrendelkezési jog elve; c) az államok szuverén egyenlőségének elve; valamint d) azon elv, hogy az államok kötelesek jóhiszeműen teljesíteni az Egyesült Nemzetek Alapokmányában vállalt kötelezettségeiket;
11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének.